

цытъ, мощытъ отъ тамъ са пренесоха въ Рылскыя монастырь, кадѣто са намѣрвать и до днесъ, благоуханіе неизрекаемо да издавать и исцѣленіе на онѣзи които ги приближавать съ вѣра.

Настоящыйтъ прологъ ные сме срѣзнахме въ книгохранителницата на единъ нашъ пріятель Гръкъ, писанъ на простогръцкыя-тъ языкъ съ слѣдующето примѣчаніе : «Превелъ отъ Славянскы на Гръцкы негово преподобіе отецъ Серафимъ, съ содѣйствието и иждивеніето на негово Высокопреподобіе Епитрона Хилendarскаго Монастыря отца Іоана, и поонже тогава усѣтихми силно душевно въсьхищеніе и горѣщо блгоговѣніе къмъ Рылскыйтъ чудотворецъ, съкогашъ въ крагътъ на домашны-тъ си сме го прочитали. Блаженнопочившый братъ ни съ особито даже вниманіе го прочитае и го препорѣчвае на сѣкый свой пріятель и ближеть и поради туй ные, безъ да го сравнимъ съ первообразныйтъ, преведохми го на Българскы и го издаваме съ двойна надѣжда: че душата на блаженнопочившый ни братъ ще са възблагодари отъ туй наше нравственно приношеніе, и благочестивытъ читатели ще усѣтатъ същото религіозно душевно въсьхищеніе и благоговѣніе — къмъ угодникътъ, което сме чувствували и ные, и на конецъ че ще са помолать Богу съ святитѣ молитвы на преподобныя за успокоеніето на блаженнопочившыйтъ ни братъ.

Цариградъ, 1-й Май 1871.
